

Een bron in de woestijn

Robert Murray McCheyne

uitgave van:

De Tabernakel
preken met verwachting

Eerder uitgegeven preken van jaargang 20

Joy to the world	Henry Scougal
Naast het doel	David Martyn Lloyd-Jones
De laatste dag is de beste	Thomas Brooks
De zonde van het ongeloof	Thomas Boston
Jezus herkennen	Horatius Bonar
De volle zekerheid	James Waddel Alexander
Het weggehouden hart	Thomas Manton
Net zo goed thuis?	David Clarkson

Jaargang 20 – nummer 9 – september 2018

Toelichting foto omslag

In de woestijn kwam het water uit de rots. Tijdens het Loofhuttenfeest beeldden de Joden dit uit door een kruik te vullen bij de bron van Siloam. Christus is deze Rots, Christus is deze Bron. McCheyne schrijft het meerdere keren in deze preken en brief: 'Dit is de laatste nodiging in de Bijbel en de ruimste: 'Die wil, neme het water des levens om niet.'

Bronvermelding

Oorspronkelijke titels:

Sermon V. Unto you, O men, I call.

Sermon LXIX. If any man thirst.

Looking out to Jesus (brief)

Bronnen (geraadpleegd via <http://www.grace-ebooks.com>):

Preken: R.M. M'Cheyne, *The Works of the Late Rev Robert Murray M'Cheyne*, vol. 2, New York 1847. Brief: R.M. M'Cheyne (A.A. Bonar, ed.), *Memoirs and Remains of the Rev. Robert Murray M'Cheyne*, Edinburgh 1893.

De preek is vertaald onder verantwoordelijkheid van Stichting De Tabernakel. De pdf en de originele Engelse tekst zijn te vinden op de website: www.tabernakel.nl

Vormgeving en druk: Drukkerij AMV, Lunteren

Voorwoord

De preken van Robert Murray McCheyne hebben een bijzondere inhoud en zijn al voor velen tot zegen geweest. De preken die ons zijn nagelaten zijn echter vaak niet meer dan de aantekeningen die McCheyne zelf gebruikte tijdens de dienst. Daarom zijn ze veelal te kort om als losse preek uit te geven. Om die reden zijn deze keer twee preken en een brief gebundeld. Alle drie hebben ze hetzelfde thema: de nodiging tot Christus en de noodzaak om Hem zonder aarzelen te omhelzen. McCheyne was, zoals hij zelf zei, niet meer dan de paal die de koperen slang omhoog hield.

Preek 1 – Tot u, o mannen! roep Ik

*Tot u, o mannen! roep Ik, en Mijn stem is tot de mensenkinderen.
Spreuken 8:4*

Dit zijn woorden van wijsheid. En in de Spreuken is de wijsheid niemand anders dan onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus. Dit blijkt uit Spreuken 1:23, waar Hij zegt: 'Ziet, Ik zal Mijn Geest u overvloedig uitstorten.' En alleen Christus heeft de gave van de Heilige Geest. We zien dit ook in Spreuken 8:22, waar staat: 'De HEERE bezat Mij in het begin van Zijn weg', en vers 30 zegt: 'Toen was Ik een voedsterling bij Hem, en Ik was dagelijks Zijn vermakingen, te allen tijde voor Zijn aangezicht spelende.' Deze woorden kunnen over niemand minder dan Jezus Christus gezegd worden. Hij is het Woord Dat bij God was en Dat God wás, door Wie alle dingen gemaakt zijn.

Op welke plaatsen nodigt Hij mensen uit? Eerst gaat Hij naar het platteland. Hij klimt op de hoogten en roept Zijn nodiging uit. Dan daalt Hij af naar de hoofdweg waar vele wegen bij elkaar komen. Vervolgens gaat Hij naar de stad. Hij begint in de poort, waar de mensen elkaar ontmoeten om handel te drijven en rechtszaken te behandelen. Hij loopt door de hoofdstraat de stad verder in en roept naar binnen bij alle deuren die Hij voorbijkomt. Eerst brengt Hij de gezegende boodschap in de grote lanen en daarna in de straten en stegen.

Let er eens op *hoe* Hij Zijn uitnodiging brengt. Hij roept luid, Hij verheft Zijn stem, Hij staat en roept. Hij lijkt op een koopman die zijn waren aan de man brengt, eerst op de markt en daarna van deur tot deur. Er was nooit iemand die zijn goederen met zoveel aandrang aanbodde als Jezus Zijn redding aan ons aanbiedt. Hij bezweert ons in vers 10: 'Neemt Mijn tucht aan, en niet zilver, en wetenschap, meer dan het uitgelezen uitgegraven goud.'

Laten we eens kijken *wie* Hij uitnodigt. 'Tot u, o mannen! roep Ik, en Mijn stem is tot de mensenkinderen' (vers 4). Kooplui bieden hun

goederen alleen aan die groepen mensen aan van wie ze denken dat ze iets zullen kopen. Maar Jezus doet Zijn aanbod aan alle mensen. Waar ook maar een Adamskind is – iemand die uit een vrouw geboren is – het woord is tot hem gericht. Wie oren heeft, die hore!

We leren hieruit dat Christus Zich als Zaligmaker voorstelt aan het hele menselijke geslacht.

1. Wakker schuddend

Dit is wel de meest wakker schuddende waarheid uit heel de Bijbel. Vaak denkt men dat juist het preken van de heilige wet de mens wakker schudt. Daardoor zou de mens tot zwijgen gebracht worden en heel de wereld schuldig gesteld worden voor God. En ja, ik geloof inderdaad dat dit de manier is waarop God gewoonlijk werkt. Toch is het voor mij nog veel indringender om te zien dat de goddelijke Zaligmaker Zich vrijwillig opoffert voor heel het menselijke geslacht. In die stem die het uitroept: 'Tot u, o mannen! roep Ik, en Mijn stem is tot de mensenkinderen', ligt iets dat het koude, harde hart kan doorboren.

Stel dat u geleefd had in de dagen dat Noach de ark bouwde. U zag dat machtige vaartuig, gereed om alle levende wezens in haar ruime kamers te ontvangen. Zou dit niet het meest wakker schuddende teken zijn? Zou u ernaar hebben kunnen kijken zonder te denken aan de vloed die zou komen om de hele goddeloze wereld weg te vagen?

Denkt u zich in dat u erbij was toen Jezus op aarde wandelde. U zag Hem, rijdend op een ezelin, van de Olijfberg komen. Toen Hij Jeruzalem daar zo vredig aan Zijn voeten zag liggen, hield Hij de ezelin in. U zag de Zoon van God huilen en hoorde Hem zeggen: 'Och, of gij ook bekendet, ook nog in deze uw dag, wat tot uw vrede dient! Maar nu is het verborgen voor uw ogen' (Luk. 19:42). Zou u niet hebben aangevoeld dat deze stad op een vreselijke manier vernietigd

zou worden? Zou Hij Zijn tranen voor niets vergieten? Ongetwijfeld ziet Hij een rampzalige dag naderen die niemand kent dan Hij Zelf.

Mijn lieve vrienden, als u ziet dat Jezus Zich overal heen spoedt – van de hoogten naar de hoofdstraten, van de hoofdstraten naar de stadspoorten, van de poorten naar de huizen – en als u Zijn dringende roep hoort: ‘Tot u, o mannen! roep Ik!’ – toont dit niet aan dat iedereen verloren is? Laat het niet zien dat hen een afschrikwekkende hel wacht? Zou de Zaligmaker zo luid en zo lang roepen wanneer er geen hel zou zijn? Maak dit duidelijk aan slapende zielen!

Zie ten eerste Wie u roept: het is de Wijsheid! Het is Jezus Christus, in Wie alle schatten van wijsheid en kennis verborgen zijn. ‘Tot u, o mannen! roep Ik!’ Wanneer de woorden van een predikant u geraakt hebben, gaat u vaak naar huis met de gedachte: ‘Ach, het waren slechts woorden van een dominee; moet ik sidderen voor wat een mens zegt?’ Dit zijn echter niet de woorden van een predikant, maar van Christus. Het zijn de woorden van Degene Die uw werkelijke toestand kent. Hij kent uw hart en uw leven. Hij weet van de zonden die u deed, in het openbaar en in het verborgene. Hij kent de zonden die in het diepst van uw hart leven. Hij weet van de toorn die op u rust. Hij weet dat de hel u wacht. ‘Tot u, o mannen! roep Ik!’

Zie ook op hoeveel plaatsen Hij u roept. Op de hoge plaatsen, op de hoofdwegen, in de poort, bij de ingang, wanneer u binnenkomt. Gebeurde dat ook niet met u? Werd u niet geroepen toen u de Bijbel las, in uw gezin, in de kerk? U ging van plaats naar plaats, maar de Heiland volgde u. U ging ergens heen om u te ontspannen, u ging naar een plek waar u zondigde; Christus volgde u. U was ziek en Christus kwam achter u aan. Betekent het niet dat de schapen niet in groot gevaar verkeren, als de Herder zo ver gaat om hen te zoeken?

Hij roept luid. Hij verheft Zijn stem en roept. Doet Hij dat ook niet ten opzichte van u? Heeft Hij niet met veel lawaai op uw deur geklopt, toen Hij u waarschuwde, in Zijn voorzienigheid, in sterfgevallen? Kwam Zijn stem niet indringend tot u in de prediking?

Gebeurde het soms niet, als u in de Bijbel las, dat de stem van Christus luider was dan de donder?

Zijn roepstem komt tot iedereen. Wanneer Hij enkel de ouderen riep, had de jeugd kunnen zeggen: 'Wij zijn veilig. Wij hebben geen Redder nodig.' Als Hij alleen de jongeren had geroepen, zouden de oude mensen onder u kunnen zeggen: 'Hij is niet voor ons gekomen.' Sommigen zouden zich kunnen verontschuldigen als Zijn roep uitging naar de goeden of naar de slechten. Maar Hij roept iedereen. Er is geen enkele persoon die deze stem hoort, of Jezus roept *u*. Dan moet iedereen wel verloren zijn, oud of jong, rijk of arm. Wat u ook over uzelf denkt, Jezus weet dat u verloren bent. Daarom klinkt Zijn doordringende roep: 'Tot u, o mannen! roep Ik!'

2. Troostrijk

Dit is ook de meest troostrijke waarheid in de Bijbel. Wanneer ontwaakte zielen voor het eerst horen over Jezus Christus, wordt hun verdriet over het algemeen des te dieper. Ze zien heel duidelijk dat Hij een grote en heerlijke Verlosser is. Maar dan voelen ze ook dat ze Hem verworpen hebben en ze vrezen dat Hij nooit hún Heiland kan worden. Het gebeurt zo vaak dat een ontwaakte zondaar luistert naar een levendige beschrijving van Christus en hoort van Zijn plaatsvervangend werk voor zondaars, maar zich nog steeds afvraagt of Christus hun eigen Verlosser is.

Het antwoord op deze vraag is dat Christus wordt aangeboden aan het hele menselijke geslacht. 'Tot u, o mannen! roep Ik!' Wanneer dit de enige tekst in de Bijbel zou zijn die zondaren zou kunnen aanmoedigen om vrijmoedig tot Christus te komen, zou deze al genoeg zijn om hen te kunnen overtuigen. Voor onbekeerde zielen is geen enkel ander onderwerp zo moeilijk te begrijpen als dit onvoorwaardelijke aanbod van Christus. Van nature hebben we zo weinig zicht op vrije genade dat we niet kunnen geloven dat God ons een Verlosser aanbiedt terwijl wij zo slecht zijn en de hel verdienen. O, het is

zo treurig om te bedenken hoezeer mensen maar tegen hun eigen geluk in blijven redeneren, en het Woord van God Zelf niet willen geloven!

Alle typen in de Schrift tonen aan dat de Heiland aan iedereen wordt aangeboden.

De koperen slang werd opgeheven zodat heel Israël het kon zien. Iedereen kon ernaar kijken en genezen worden. Christus legt het Zelf zo uit: 'Alzo moet de Zoon des mensen verhoogd worden; opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe' (Joh. 3:14,15).

De poorten van de vrijstad, gelegen op een heuvel, stonden dag en nacht open. Wie wil, mag daarheen de toevlucht nemen om de hoop die voor ons ligt.

In Bethlehem herhaalden de engelen dezelfde boodschap: 'Ziet, ik verkondig u grote blijdschap, die voor het gehele volk wezen zal' (Luk. 2:10). En de laatste uitnodiging in de Bijbel is het meest vergaand: 'En die wil, neme het water des levens om niet' (Openb. 22:17). Let daar ook op in de tekst die wij behandelen: 'Tot u, o mannen! roep Ik!' Dit laat ons zien dat Hij niet aan de duivelen aangeboden wordt, maar aan alle *mensen*; aan ieder die mens is en een menselijke naam draagt. De Heiland biedt Zich om niet aan. Hij geeft Zich niet op grond van iets goeds in de mens, noch omdat Hij een verandering in hen bespeurt. Hij komt tot hen in hun verloren menselijke staat. Hij komt vrijwillig binnen hun bereik.

De duivel past vele tactieken toe om de mens van Christus weg te houden. Sommigen zeggen dat er geen hoop voor hen is. 'Het is buiten hoop; neen, want ik heb de vreemden lief, en die zal ik nawandelen!' (Jer. 2:25). 'Ik heb zo zwaar gezondigd. Ik ben zo diep weggezonden in het moeras van de zonde. Ik heb mijn lusten zo lang nagevolgd. Het heeft geen nut dat ik erover denk om terug te keren. Er is werkelijk geen hoop.' Ik antwoord u: Er is hoop. Uw zonden

kunnen om Christus' wil worden vergeven. Bij God is vergeving. O, waarom zou de satan u zo betoveren? Het is waar dat u zich wentelde in het slijk van de zonde en dat u zichzelf kapot gemaakt hebt. Maar toch is er hulp bij Christus. Hij kwam voor mensen zoals u. Christus spreekt deze woorden tot u: 'Tot u, o mannen! roep Ik.' Want u bent van het menselijk geslacht en Christus biedt Zich om niet aan heel de mensheid aan.

'Ik maak me geen enkele zorg om mijn ziel. Tot nu toe heb ik nog nooit werkelijk naar een preek geluisterd of ook maar een woord in de Bijbel met aandacht gelezen. Ik verlang er nooit naar om over Christus, over God of over eeuwige dingen te horen.' Toch zeg ik ook tegen u dat Christus vrij beschikbaar is voor u. U mag dan niet bezorgd zijn om uw ziel, Christus is dat wel en Hij wil uw ziel redden. Hoewel Christus u niets kan schelen, bekommert Hij zich om u en strekt Hij Zijn handen naar u uit. Christus kwam niet naar de wereld omdat mensen zich zorgen maakten om hun ziel, maar omdat wij verloren waren. U bent zoveel te meer verloren. En des te meer zoekt Christus u. Vandaag kunt u uw Redder leren kennen. 'Tot u, o mannen! roep Ik.'

'Als ik maar zou weten dat ik uitverkoren was, dan zou ik wel komen. Maar ik vrees dat ik geen uitverkorene ben.' Luister, er is nooit iemand tot Christus gekomen die van zichzelf wist dat hij uitverkoren was. Het is waar dat God, tot Zijn glorie, sommigen verkozen heeft tot het eeuwige leven. Niemand wist dit, tot ze tot Christus kwamen. Nergens nodigt Christus de uitverkorenen om te komen. U moet zich niet de vraag stellen: 'Ben ik een van de uitverkorenen?' De vraag moet zijn: 'Behoor ik tot het menselijk geslacht?'

Misschien zegt iemand van u: 'Als ik mijn naam tegen zou komen in de Bijbel, zou ik geloven dat Christus mij wil redden. Toen Christus Zacheüs riep, zei Hij: 'Zacheüs, kom naar beneden!' Hij riep hem bij zijn naam en Zacheüs gehoorzaamde meteen. Als Christus mij bij mijn naam zou roepen, zou ik me meteen naar Hem toe haasten.' Ik zeg u dat Christus u bij uw naam noemt, want Hij zegt:

‘Tot u, o mannen! roep Ik! Veronderstel dat Christus de namen van alle mannen en vrouwen op de wereld opgeschreven had. Dan zou uw naam erbij hebben gestaan. In plaats van elke naam op te schrijven, neemt Hij ze alle samen in één woord. Dit omvat elke man, elke vrouw, elk kind: ‘Tot u, o *mannen!* roep Ik, en Mijn stem is tot de *mensenkinderen.*’ Dus uw naam staat in de Bijbel. ‘Gaat heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen’ (Mark. 16:15).

‘Als ik maar berouw had en zou geloven, dan zou Christus er voor mij zijn. Maar ik heb geen berouw en kan niet geloven.’ Hoor naar mij: U bent toch al mens vóórdát u tot inkeer komt en gelooft? Dan wordt Christus u ook aangeboden vóórdát u berouw toont. En, gelovige, Christus roept u niet omdat u berouw hebt, maar omdat u een vuile, verloren zondaar bent. ‘Tot u, o mannen! roep Ik!’

‘Ik ben bang dat de markt gesloten is. Ik geloof dat Christus me aangeboden is, in het begin van mijn leven, in mijn jeugd, bij mijn doop. Was ik toen maar gekomen. Nu vrees ik dat de marktdag voorbij is.’ Bent u dan niet nog steeds een mens? Iemand uit het menselijk geslacht? Ja, u hebt inderdaad de Verlosser jarenlang geweigerd, maar ondanks dat biedt Hij Zichzelf nog steeds aan. Hij kwam niet tot u omdat er iets goeds in u was, maar omdat u walgelijk en verloren was. Dat bent u nog steeds. Daarom geeft Hij Zichzelf nog steeds aan u. ‘Tot u, o mannen! roep Ik!’

Ik wil op dit moment Christus met al Zijn zegeningen aanbieden aan elke ziel in deze bijeenkomst. In de Naam van mijn Meester bied ik aan elke man en vrouw, aan ieder kind, de gekruisigde Verlosser aan, om niet. Hij wil uw Borg, uw Rechtvaardigheid, uw Schuilplaats en Sterkte zijn. Ik zal het koord van het Evangelie zo laag laten zakken dat ook kleine zondaren, zoals Zacheüs, erbij kunnen. O, is er niemand die Christus, de enige Zaligmaker, zal aangrijpen?

3. Veroordelend

Dit is de Bijbelse waarheid die u het sterkst veroordeelt. Wanneer Christus vrij aan iedereen aangeboden wordt, is het duidelijk dat iedereen die leeft en sterft zonder Hem aan te nemen, zal worden veroordeeld omdat hij de nodiging van de Zoon van God afslaat. 'Maar die tegen Mij zondigt, doet zijn ziel geweld aan; allen, die Mij haten, hebben de dood lief (Spr. 8:36). Hoe droevig is het dat de waarheid, die voor elke gelovige ziel het leven betekent, de dood is voor alle anderen. 'Dit is het oordeel' (Joh. 3:19)! Wij zijn een zoete geur van Christus voor God.

Als de onwetende heidenen aan de hemelpoort staan – hindoes, Afrikanen, Chinezen – aan wie Christus nooit aangeboden werd, zal het oordeel voor hen niet zo zwaar zijn als voor degenen die niet gered werden en stierven terwijl het Evangelie hun gepredikt was. Tyrus en Sidon zullen niet met hetzelfde oordeel te maken krijgen als Chorazin, Bethsaïda en het ongelovige Kapernaüm.

O broeders, u hebt geen enkel excuus voor God wanneer u niet behouden bent als u straks naar huis gaat. Het koord van het Evangelie is vandaag zo laag neergelaten dat iedereen het kon grijpen. Als u weggaat zonder het vastgegrepen te hebben, zal uw oordeel op de laatste dag des te zwaarder zijn. Als Christus niet naar u toegekomen was, had u geen zonde gehad. Maar nu hebt u geen bedekking voor uw zonden.

'Maar', zo werpt u tegen, 'mijn hart is zo hard dat ik niet kan geloven; mijn hart is zo gericht op de wereld, dat ik me niet kan omkeren naar Christus. Zo ben ik nu eenmaal geboren.' Dit maakt uw schuld alleen maar ernstiger. Inderdaad, u bent zo geboren en uw hart is als de onderste molensteen, zo hard. Maar dat is ook juist de reden dat God u rechtvaardig zal veroordelen; omdat u al vanaf uw jeugd een hard hart hebt en ongelovig bent. Stelt u zich voor dat een dief voor de rechter gedaagd zou worden en schuldig bevonden werd. Zou het zijn schuld niet verergeren als hij vervolgens zou reageren met:

‘Ik ben altijd al een dief geweest en zelfs als kind hield ik al van stelen’? Zo is het nu ook met u.

O broeders, wanneer u bij uw sterven zou kunnen zeggen dat Christus u nooit aangeboden was, zou de hel een makkelijkere plaats voor u zijn dan u nu misschien zult gaan ervaren. Vandaag moet u dit gebouw verlaten terwijl u zich in Christus verheugt óf terwijl u Hem verwerpt. U hebt alles gewonnen óf meer verloren dan ooit. Ieder van u zal de schuld van deze sabbatdag voelen. Deze preek zal tot u terugkeren. Let op dat u Hem Die deze woorden tot u spreekt niet verwerpt: ‘Hoe zullen wij ontvlieden, indien wij op zo grote zaligheid geen acht nemen?’ (Hebr. 2:3).

Preek 2 - Hebt u dorst?

En op de laatste dag, zijnde de grote dag van het feest, stond Jezus en riep, zeggende: Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke.

Johannes 7:37

1. Jezus dringt aan

In de eerste plaats zien we hier hoe vriendelijk Christus aandringt: 'Op de laatste dag, zijnde de grote dag van het feest, stond Jezus en riep.' Het feest waar het hier om gaat, is het Loofhuttenfeest. Dat is een van de drie feesten die jaarlijks gevierd werden. Vanuit het hele land kwamen de mannen dan naar Jeruzalem. Op het platte dak van hun huis, op de binnenplaats, op straat of in de tuin bouwden ze tenten, of loofhutten. Ze gebruikten hiervoor takken van palmen, olijfbomen, mirten en wilgen. Ze woonden zeven dagen in deze loofhutten. De priesters en Levieten gaven onderwijs en preekten; men verheugde zich in God. Op de achtste dag, de laatste dag van het feest, kwam het hele volk bij elkaar in de tempel voor een heilige samenkomst, voordat ze naar hun huizen zouden terugkeren. Op deze dag stond Jezus daar en riep Hij deze woorden.

Let erop dat het hele volk bij elkaar was toen Jezus daar stond en het uitriep: 'Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke' (Joh. 7:37). Jezus beschouwde Zijn woorden nooit als verspild, ook al was er maar een enkeling die ze hoorde. Zijn woorden hadden nooit meer goddelijke macht dan toen Hij in de nacht alleen was met Nicodemus, of met de Samaritaanse vrouw bij de bron. Maar nu er duizenden bij elkaar waren, zou Jezus ook deze geschikte gelegenheid niet voorbij laten gaan. 'Jezus stond en riep.' O, mijn vrienden, Jezus staat nog te midden van de menigte! Dat u vandaag Zijn stem zou horen!

Dit was de laatste dag van het feest. Op dit moment verdringen Joden uit alle delen van het land zich op het tempelplein. Morgen zullen ze naar huis vertrekken. Er is geen tijd te verliezen. Het is

nu of nooit. 'Jezus stond en riep.' Ik twijfel er niet aan dat er die dag vele Joden aanwezig waren die de stem van de Zaligmaker nooit meer zouden horen. Daarom begrijp ik wat er in Christus' geest omging toen Hij zo luidkeels riep. 'Jezus stond en riep.' Misschien zijn er hier vandaag ook mensen die de woorden van Christus nooit meer zullen horen. Vandaag zou de laatste dag van het feest voor sommigen van u kunnen zijn. O, dat we dan zouden opstaan en roepen – met een stem als een bazuin, zeggend: 'Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke!' O, dat u zou luisteren met het besef van de naderende eeuwigheid!

Ondanks dat Christus al vaak gepredikt had, stond Hij daar en riep. Vers 14 laat ons zien dat Jezus halverwege de week in de tempel begon te onderwijzen. We twijfelen er niet aan dat Hij doorging met preken en leren tot de laatste dag van het feest. Sommigen verwonderden zich, anderen mopperden, weer anderen wilden Hem grijpen. Werd Zijn geduld niet op de proef gesteld? O nee, wie kent de lankmoedigheid van de Zoon van God? Hoe rechtvaardig had Hij hen voor altijd kunnen verlaten. Hij had kunnen zeggen: 'Als u Mij niet als uw Zaligmaker wilt ontvangen, dan zal Ik uw Verlosser niet zijn – Ik zal terugkeren naar Degene Die Mij gezonden heeft.' Maar nee, hoe zorgelozer de Joden werden, hoe bezorgder Hij werd. Op de laatste dag stond Hij op en riep: 'Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke.'

Jezus is nog steeds Dezelfde. Velen van u hoorden Zijn woorden op wel duizend zondagen. Heel de dag heeft Hij Zijn handen uitgestrekt – 'zo heb Ik tot u gezonden al Mijn knechten, de profeten, dagelijks vroeg op zijnde en zendende' (Jer. 7:25). U bleef onbewogen, u bleef in uw zonden, in nog ergere mate dan u al deed. Geeft Jezus u op? Nee! Hij staat en roept op deze laatste dag. Hij zal u blijven volgen tot uw sterfdag.

Sommigen van u zijn bang dat Jezus u niet zal willen ontvangen omdat u Hem zo lang hebt tegengestaan. Ah, het zou zeker rechtvaardig zijn, wanneer Hij zou zeggen: 'Ik zal niet naar u luisteren.'

Ik zal lachen in uw verderf, Ik zal spotten wanneer uw vrees komt' (naar Spr. 1:26). Maar nee, wees niet bang. Op de laatste dag van het feest staat Hij en roept. Hij roept nog luider, nog duidelijker en nog meer vrijuit dan ooit. O, luister naar Zijn woorden: 'Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke.'

2. Christus is de geslagen Rots

De bedoeling van het Loofhuttenfeest was om te laten zien hoe de grondleggers van de Joodse natie in tenten in de woestijn leefden. De Joden moesten eraan herinnerd worden dat zij ook vreemdelingen en pelgrims op aarde waren en dat ze op reis waren naar een beter land. Maar er was in de woestijn één zaak die ze tijdens het Loofhuttenfeest niet konden afbeelden: de rots die stromen water gaf nadat erop geslagen was. Er wordt verteld dat de Joden, om dit op te lossen, op de laatste dag van het feest een gouden kruik vulden met water uit de bron bij Siloam. Dit water goten ze uit over het morgenoffer op het altaar. Ze deden dit juichend, terwijl ze palmtakken in de hand hadden en hoofdstuk 12 uit de profeet Jesaja zongen. Het was op déze dag – misschien wel op dezelfde tijd – dat Jezus in hun midden stond en het uitriep, alsof Hij hun wilde laten zien dat Hij de ware geslagen Rots was: 'Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke!'

Wel, Christus is de geslagen Rots, want Zijn bloed is vergoten voor onze zonden. De rots werd geslagen voordat er water uitstroomde. Zo gebeurde het ook met Christus. God sloeg Hem en verdrukte Hem. Hij droeg de toorn van God. Daarom vloeide Zijn bloed en dit reinigt ons van al onze zonden. O, u die bang bent dat God u zal slaan: was u in Zijn bloed – het stroomde uit een geslagen Rots.

Het water stroomde overvloedig toen Mozes de rots sloeg. Het was geen zielig stroompje. Het was voldoende voor de duizenden Israëlieten en voor hun vee. Zo is het ook met het bloed van de Zaligmaker; het stroomt niet karig. Er is geen enkele zonde waarvoor dit

bloed niet voldoende is. Er is geen zondaar onbereikbaar voor dit bloed. Er is voldoende voor al de duizenden van Israël.

Er was ook een voortdurende toevoer: 'want zij dronken uit de geestelijke steenrots, die volgde; en de steenrots was Christus' (1 Kor. 10:4). In het Oude Testament lezen we niet uitdrukkelijk dat het water uit de geslagen rots het kamp van de Israëlieten daadwerkelijk volgde. Sommige godgeleerden zijn van mening dat het water overal stroomde waar het volk Israël ging. Zo zou je kunnen zeggen dat de geslagen rots hen volgde. Zo is het met Christus; Hij is de Rots Die ons volgt. Hij is als stromen water in een droge plaats. U kunt zich telkens weer wassen.

3. Iedereen ontvangt de uitnodiging

Iedereen wordt uitgenodigd om tot Christus te komen en te drinken. 'Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke!' Zorgeloze zondaren worden uitgenodigd om tot Christus te komen en te drinken. In hun natuurlijke staat zijn mensen totaal onverschillig over hun ziel en over Jezus Christus. Ze verlangen naar plezier, naar geld, naar de wereld. Maar ze voelen geen begeerte naar Christus of naar het hemelse. Toch wil Christus het hen luid toeroepen: 'Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke.'

Laat me spreken tot hen die geen angst in hun ziel hebben en geen begeerte naar Jezus Christus. Ik spreek tot hen die geen verlangen hebben om de Heilige Geest te ontvangen. U bent slechts dorstig naar de wateren van deze wereld. U bent gelukkig zoals u bent en waar u ook bent. Toch kan de dag komen dat u vermoeid en dorstig bent. O, dat die dag maar snel zal komen! Nog zegt Jezus: 'Als u ooit dorstig bent, denk eraan, dat u bij Mij mag komen en drinken.' 'Gij onverstandigen! hoe lang zult gij het onverstand beminnen, en de spotters voor zich de spotternij begeren, en de zotten wetenschap haten? Keert u tot Mijn bestraffing; ziet, Ik zal Mijn Geest u overvloedig uitstorten; Ik zal Mijn woorden u bekend maken' (Spr. 1:22,23).

Vooral verschrikte, dorstige zielen worden genodigd tot Jezus te komen: 'Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke.' De dorst van ontwaakte zielen is tweeledig. In de eerste plaats verlangen ze naar vergeving van hun zonden. Ze zijn ontwaakt en zien hun verloren staat in. Het gewicht van Gods toorn drukt op hen. Ze gaan overal op zoek naar een rustplaats, maar vinden die niet. Vermoeid en dorstig gaan ze ten slotte zitten. Ze voelen dat alles wat ze doen waardeloos is. Niets brengt hen dichterbij vrede. Het is alsof ze al op die plek zijn waar ze tevergeefs om een druppel water zullen vragen om hun tong te verkoelen. Weet u hoe dat aanvoelt? Dan spreekt Christus hier tot u.

Ze verlangen ten tweede naar verlossing van hun zonden. Ontwaakte zondaren verlaten doorgaans al hun uiterlijke zonden. Als een dronkaard of een vloeker tot zichzelf komt, zal hij niet meer drinken of vloeken. Maar hij is absoluut niet in staat zijn hart te veranderen. Integendeel, soms komen de meest boosaardige en hatelijke gedachten in hem op. Zijn hart is vol van zulke walgelijke wensen dat zijn ziel in het nauw gedreven wordt. Hij gaat overal op zoek naar een nieuw hart, maar vindt dat niet. Vermoeid en dorstig gaat hij ten slotte zitten. Voelt u zich zoals hier beschreven? Dan spreekt Christus tot u: 'Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke.'

O dorstige zielen, verdrukten, door stormweer voortgedrevenen, ongetroosten! (naar Jes. 54:11). Waarom zou u niet tot Jezus, de geslagen Rots, komen om te drinken? U zegt misschien: 'Ik heb te zwaar gezondigd; ik durf zo niet te komen.' Maar, bent u niet dorstig? Christus zegt: 'Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke.' Iemand anders meent: 'Ik heb tegen Christus gezondigd; ik heb me doof gehouden voor Zijn waarschuwingen. Ik heb gespot met Zijn boodschappers. Ik heb Zijn sacramenten ontheiligd: ik heb brood en wijn genomen toen ik in zonden leefde. Ik durf absoluut niet te komen.' Maar, bent u niet dorstig? Luister naar wat Christus zegt: 'Als iemand dorst heeft.' Een ander zegt: 'Ik ben onwillig om tot Christus te komen; ik heb een trots, ongelovig hart. Mijn hart houdt me tegen om naar Jezus Christus toe te gaan en ik durf zeker niet op Jezus

te zien.' Maar, bent u niet dorstig? Christus nodigt niet de gewillige of de gelovige, maar de *dorstige*. Hij vraagt niet meer dan dat: 'Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke.'

Dorstige zielen worden gesmeekt om naar Jezus te komen. We horen dat op die grote dag van het feest velen in Jezus geloofden (vers 31). Ook voor hen sprak Hij deze gezegende woorden: 'Zo iemand dorst.' Alle ware gelovigen zijn dorstig. Ze zijn op reis door de woestijn; daarom hebben ze de Rots nodig Die hen volgt. O, het is een slecht teken als een ziel geen dorst heeft. Echte christenen zijn als pasgeboren baby's: ze verlangen naar de zuivere melk van het Woord. Ze hebben voedsel nodig, steeds weer; ze kunnen niet zonder. O, hoor dan het woord van Jezus: 'Kom tot Mij en drink.'

Denk eraan dat u bij Jezus moet komen voordat u kunt drinken. Slechts wanneer u een gelovige blik op de Zaligmaker richt, kunt u de Geest ontvangen. Alleen wanneer u uw oog op de geslagen Rots slaat, kunt u van het levende water drinken.

Zijn hier niet een paar christenen die maar weinig van de Heilige Geest van God lijken te ontvangen? Zijn er niet enkele christenen onder u die vaak laten zien dat een slechte, wereldse geest hen beheerst? Sommigen worden zo makkelijk meegenomen door hun vurige, hartstochtelijke geest. Waarom toch? Wel, u komt niet tot Jezus om te drinken. Uw oog is niet gelovig op Jezus Christus gericht. U leeft niet door geloof in de Zoon van God. U denkt dat u heilig kunt leven zonder dagelijks en op elk moment van de dag tot Jezus te komen. U kijkt niet naar de Heere, onze Sterkte, Die aan Gods rechterhand is. Daarom ontvangt u zo weinig van de Heilige Geest.

Denk eraan dat u moet drinken als u naar Jezus komt. O, hoeveel mensen lijken naar Jezus te komen, maar drinken niet! Hoe weinig christenen zijn zoals de boom die bij de rivier is geplant. Hoe zou u de Joden hebben beoordeeld als zij hadden geweigerd te drinken toen Mozes de rots sloeg? Of wat zou u hebben gedacht als ze met het water slechts hun lippen bevochtigd hadden? Dat is echter wel

wat de meeste christenen doen. 'Want het is des Vaders welbehagen geweest, dat in Hem al de volheid wonen zou' (Kol. 1:19). Hij ontving 'de Geest niet met mate' (Joh. 3:34).

Wij ontvangen het bevel om uit deze volheid te putten. Maar wie gehoorzaamt hieraan? Nog niet één van de duizend. Tegenwoordig lijkt een christen op iemand die een groot bassin heeft dat tot de rand is gevuld met water. Hij mag eruit drinken zoveel hij kan, want hij zal het nooit leeg drinken. Maar in plaats dat hij drinkt uit de stroom, bouwt hij er een dam omheen en stelt zich tevreden met de paar druppels die daar doorheen sijpelen.

O, u die tot Christus gekomen bent, drink toch uit Zijn volheid! Doe niet alsof er niet genoeg genade zou zijn. Er is veel meer dan u in eeuwigheid zult kunnen gebruiken. Dezelfde stromen die Paulus verfristen, die Petrus onverschrokken maakten, die Johannes zijn tedere liefde gaven, stromen nog steeds uit Christus. Waarom ontvangt uw ziel zoveel minder dan hun ziel? Omdat u niet wilt drinken. 'Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke.'

4. Wie drinkt, verandert

Er vindt een verandering plaats in iedereen die drinkt: allen worden een bron, zoals Christus is. 'Die in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn buik vloeien' (Joh. 7:38). De Heilige Geest is een eeuwige stroom. Hij is niet zoals die rivieren waarvan u hoorde: die vloeien door onvruchtbare streken totdat ze onder de oppervlakte verdwijnen. Dit is niet het geval met de stroom van genade. Die stroomt vanuit Jezus Christus in vele dorstige harten. Nooit zal die daar verloren gaan. Hij komt weer tevoorschijn en stroomt uit zo'n hart voort als een rivier van levend water. Wanneer een ziel leert geloven in Jezus en leert drinken van de Geest, lijkt het er vaak op dat de Geest in de ziel verloren is gegaan. Het hart is zo droog dat het lang duurt voordat die stroom zich vertoont. Maar hij gaat nooit verloren. De Schrift moet worden vervuld:

'Die in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn buik vloeien' (Joh. 7:38).

Een andere reden om tot Jezus te komen om te drinken, is dat u dan een bron zult worden. U zult veranderd worden naar het beeld van Christus. Komt iemand van u uit een goddeloze familie? O, kom tot Jezus om te drinken! U zult een bron van genade worden voor uw familie. Vanuit uw hart, door uw woorden, door uw gebeden zal de stroom van genade in andere harten vloeien. Degenen die u op deze wereld het meeste liefhebt, zullen zo genade ontvangen. Kom naar Jezus en drink! Velen van u leven in een goddeloze buurt. Kom tot Jezus en drink – en u zult een bron van genade worden voor uw omgeving. Stromen van levend water zullen uit u vloeien. Wanneer ieder die hier de Heere Jezus kent, zou drinken uit Zijn volheid, zou zelfs deze verwaarloosde plaats gaan lijken op de hof des HEEREN (naar Jes. 51:3) en overal overvloedig bevochtigd worden!

Ten slotte heb ik nog een toets om te zien of u tot Jezus gekomen bent. Als u tot geloof in Jezus gekomen bent, hebt u de Geest ontvangen. Dat betekent dat er nu stromen van levend water uit u moeten vloeien. Is dit zo? Helaas, hoevelen van u moeten antwoorden: 'Nee, we weten niet wat u bedoelt.'

Lijkt het hart van sommigen van u niet meer op een put vol ongerechtigheid dan op een bron van levend water? Vloeit uit het hart van sommigen geen water dat alles vervuult en vergiftigt? Brengen sommigen geen stromen van afschuwelijke fantasieën en onzuivere verlangens voort? En verliezen anderen zich niet in vuile taal – dwaas, zinnelijk, spottend – die niet passend is? Het is wel duidelijk dat u nooit tot Jezus gekomen bent. De rivier van genade heeft uw smerige hart nog nooit bereikt. En lijken sommigen van u niet op een verzegelde fontein? U lijkt tot Jezus te komen, maar er stroomt geen levend water uit u. Ik heb mijn twijfels over u.

Iedereen die in de Heere Jezus gelooft, moet de Geest ontvangen. Iedereen die de Geest ontvangt, zal dit duidelijk maken door

stromen van levend water te laten vloeien. Laat u niet bedriegen, lieve vrienden. Iedereen die de rechtvaardigheid doet, is rechtvaardig (1 Joh. 3:7). Als u een doods, nutteloos leven leidt, bent u geen christen. 'Onderzoekt uzelf, of gij in het geloof zijt, beproeft uzelf. Of kent gij uzelf niet, dat Jezus Christus in u is? Tenzij dat gij enigszins verwerpelijk zijt' (2 Kor. 13:5).

Uitzien naar Jezus

Een brief van R.M. McCheyne aan een onbekende

Want ik wil, dat gij weet, hoe grote strijd ik voor u heb, en voor hen, die te Laodicéa zijn, en zo velen als er mijn aangezicht in het vlees niet hebben gezien; Opdat hun harten vertroost mogen worden, en zij samengevoegd zijn in de liefde, en dat tot alle rijkdom der volle verzekerdheid des verstands, tot kennis der verborgenheid van God en de Vader, en van Christus.

Kolossenzen 2:1-2

20 maart 1840

Mijn beste vriend,

Ik ken niet eens uw naam, maar ik denk dat ik wel iets ken van de toestand van uw ziel. Uw vriend is bij mij geweest en heeft mij iets verteld van uw gedachten. Ik schrijf daarom een paar regels om u aan te sporen op Jezus te zien en te leven. Lees Numeri 21:9 en u zult uw ziekte en het geneesmiddel ervoor zien. U bent gebeten door de grote slang. Het gif van de zonde heeft zich door heel uw hart verspreid, maar Christus is verhoogd aan het kruis, zodat u mag zien en leven.

Kijk nu niet zo lang en kwellend naar uw eigen hart en gevoel. Wat zult u daar anders vinden dan de beet van de slang? U bent in ongerechtigheid geboren en uw hele natuurlijke leven hebt u in de zonde doorgebracht. Hoe meer God uw ogen opent, hoe meer u zult voelen dat u in uzelf verloren bent. Dit is uw ziekte. Het geneesmiddel voor deze ziekte is: zie op Christus! De heerlijke Zoon van God heeft verloren zielen zó liefgehad, dat Hij een lichaam aannam en voor ons stierf. Hij droeg onze vloek en gehoorzaamde de wet in onze plaats. Zie op Hem en leef. U hebt geen voorbereiding nodig en u hoeft zelf niets te proberen. U hebt geen plichten en ook geen inspanningen nodig. U hoeft slechts te zien en te leven. Lees Johannes 17:3. De weg om zalig te worden is om Gods hart te kennen en het hart van Jezus.

Om tot leven gewekt te worden, moet u uw eigen hart kennen. Als u uw verloren staat wilt kennen, kijk dan in uw eigen hart. Zie wat een vuiligheid daar is: het vergeten van God, doodsheid en ongevoeligheid voor Zijn liefde. Als u geoordeeld wordt zoals u bent in uzelf, gaat u verloren. Om zalig te worden, moet u het hart van God en Christus kennen. Het hart van Christus wordt beschreven in de vier evangeliën. Zij vertonen Zijn medelijden met zondaren en het heerlijke werk dat Hij deed in hun plaats. Als u dat hart zou kennen zoals het is, dan zou u met Johannes uw moede hoofd op Zijn borst leggen. Besteed niet zoveel tijd aan het bestuderen van uw eigen hart als aan het bestuderen van Christus' hart. 'Sla voor één blik op uzelf tien blikken op Christus!'

Lees Romeinen 15:13 eens. Dat is mijn gebed voor u. U zoekt naar vrede door inspanningen, vrede in plichten of vrede in het reformeren van uw geest. Maar o, lees in Zijn Woord! 'De God nu der hoop vervulle u met alle blijdschap en vrede in het geloven.' Al uw vrede is te vinden in het geloven van Gods Woord over Zijn Zoon. Als u eens een ogenblik uw eigen toestand helemaal vergeet en nadenkt over de heerlijke weg van zalig worden door Christus, gloeit er dan nooit eens een straal van vrede in uw hart? Behoud die vrede; het is de vrede in het geloven. Zie net zo rechtstreeks op Christus, als u soms naar de op- of ondergaande zon kijkt. Zie regelrecht op Christus.

U vreest dat uw overtuigingen van zonde niet diep genoeg zijn geweest. Dit is geen reden om u bij Christus vandaan te houden. Uw hart zal pas echt verbroken zijn als u werkelijk in Christus bent (zie Ez. 36:25-31). Let op de volgorde: eerst sprenkelt God rein water op de ziel. Dit duidt erop dat we gewassen worden in het bloed van Christus. Daarna geeft Hij een nieuw hart. Als derde geeft Hij een doordringende herinnering aan vroegere zonden. Nu, de Heere geve u al deze dingen! Dat u gebracht mag worden, zoals u bent, tot het bloed van het Lam! Dat Hij uw hart, gewassen en gerechtvaardigd, veranderen zal. Hij geve u een zacht hart en Zijn Heilige Geest in uw hart. En zo geve Hij u een verbroken hart over uw vroegere zonden.

Lees ook Romeinen 5:19 eens. Door de zonde van Adam zijn velen tot zondaars gemaakt. Wij hebben Adams zonde niet bedreven en toch komt de schuld ervan op ons. Wij hebben onze hand niet naar de appel uitgestoken en toch zijn de zonde en ellende voor onze deur gelegd. Op dezelfde manier worden 'door de gehoorzaamheid van Christus velen tot rechtvaardigen gesteld'. Christus is de Verheerlijkte Die in de plaats van velen stond. Zijn volmaakte kleed is voldoende om u te bedekken. U had niet de hand in Zijn gehoorzaamheid. U leefde niet toen Hij in de wereld kwam, leefde en stierf. En toch, in die volmaakte gehoorzaamheid mag u rechtvaardig voor God staan. Dit is al mijn bedekking voor het aangezicht van een heilige God. Ik voel mij oneindig goddeloos in mijzelf; als een slang of een pad in Gods ogen. En toch, wanneer ik sta in Christus alleen, dan voel ik dat God geen zonde in mij ziet en mij vrijwillig liefheeft. Dezelfde gerechtigheid is vrij beschikbaar voor u. Ze zal net zo wit en rein zijn voor uw ziel als voor de mijne. O, slaap toch niet één nacht langer zonder deze gerechtigheid! Stem slechts toe om in Christus te zijn en niet in uw arme zelf.

Ik moet u niet vermoeien. Nog één woord. Lees Openbaring 22:17. Wat een heerlijke, zoete woorden! 'Die wil, neme het water des levens om niet.' Dit is de laatste nodiging in de Bijbel en de ruimste: Christus' afscheidswoord aan een wereld van zondaren! Een ieder die wil, mag deze heerlijke weg van zalig worden aannemen. Kunt u het weigeren? Ik weet zeker van niet. Beste vriend, laat u overtuigen door een medeworm om het niet nog één moment uit te stellen. Zie het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt.

U zit, net als Hagar, in het bereik van de bron. Moge de Heere uw ogen openen en u alles laten zien dat in Christus is! Ik bid voor u, dat u Jezus geestelijk mag zien en verblijd zult zijn; dat u tot Hem zult gaan en rust zult vinden. Vaarwel.

De uwe in de Heere.